

ἀνέπτυξεν ἄνευ κόμπου οἰκονομικὰς ἀληθείας, πρὸ τῶν δι-
ποίων περιέργως πως ἡναγκάσθη νὰ υποχωρήσῃ πολὺ αἰ-
σχυντικὴ ἡ πορνοεπιστήμη τοῦ κ. Καζλίγα!

Πλὴν τούτου ἀνέπτυξε καὶ πολὺ θάρρος — ρήτορικὸν βεβαίως μόνον — τοῦ διαιπιστούν πράγματα ἀνακριθῆ. Ἡθέλησε νὰ φέρῃ εἰς ἀναλογίαν τὴν ἐπελθοῦσαν αὔξησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κ. Τρικούπη μὲ τὴν ἐπελθοῦσαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς προσθήκης τῶν νέων ἐπαρχιῶν, καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι λογικῶς σφάλλει ὁ συλλογισμός του, σφάλλει συνάμα καὶ λογιστικῶς, διότι ὁ μὲν πληθυσμὸς ηὔξεται κατά τὸ 1)60ν, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς κατά τὸ 1)30ν. Ἀλλὰ ἡ σημαία, τὸ γαῖτανάκι, τί νὰ γίνουν ὅλ' αὐτά;

Τὰ τοῦ Χοροῦ τῶν Πειραιωτῶν εἰς τὸ φύλλον
τῆς Κυριακῆς.

‘Ο βουλευτής Κέας κύριος Κόρπας μεγάλην ἔζήτησε νὰ περιάψῃ δημοτικότητα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, πολεμήσας τὴν μονοετὴ θητείαν. Τὰ παραιτοῦμεν ὅλα, κυρίᾳ ἀντιπολίτευσις, καὶ γινόμεθα τρικουπικώτατοι, ἀν θελήσοντε νὰ μᾶς ἐγγίξητε τὴν μονοετὴ θητείαν. Καὶ ποῦ εἰσθε ἀκόμη, κύριε Κόρπα, ποῦ θὰ σᾶς φέρωμεν μετ’ ὀλίγον τὴν ἔξαμηνον θητείαν, διότι δὲν ἔννοοῦμεν νὰ δεκατίζωμεν τὸν λαὸν ἡμεῖς διὰ νὰ φαίνωνται διτὶ ἔχουν δουλειὰ τὰ στελέχη, δέστι μεθερμηνευόμενον τὰ κοίτσουρα.

‘Ο ἐκ Σύρας ἀνταποκριτής μας ἀναγοινοῦ ἡμῖν δύο γεγονότα ἀπερ ἐτάραξαν ὀλίγον τὴν συνήθως ἡρεμον ἀτμόσφαιραν τῆς καλῆς νήσου.

Τὸ δὲ εἶναι ἀνάφλεξις ἐμπρηστικῶν ὑλῶν εἰς τὸ φαρμακεῖον Γκοβόστη, ἀναστατωσαν ὅλην τὴν ἀγορὰν, φοβηθεῖσαν μὴ ἀνατιναχθῆ ὅλη σ' τὸν ἀέρα καὶ ψάλλωμεν ἔπειτα διὰ τὴν Σύραν τὸ : «Σὺ ποῦ πέταξες σ' τὰ ὄψη !

Φαίνεται ὅτι τὸ φαρμακεῖον ἐκρυπτεῖ δυναμίτιδα ἀλευτικήν. Εὔτυγῶς διὰ τὸν ἴδιοκτήτην ἡτο ἡσφαλισμένον καὶ ἡ Ἀσφάλεια ἐπλήρωσε σ' τὰ τυφλὰ, ἀγνοοῦσα τὶ συνέβη.

"Αλλο Συριανὸ εἶναι ἡ ἀπεργία τῶν κρεοπωλῶν τῆς Σύρου, ἀρνούμένων νὰ πωλῶσι κρέας εἰς τὰς τιμάς τῆς Διατεμήσεως, διότι τὸ ηὔξηθησαν τὰ ἐνοίκια τῶν δημοτικῶν ἔργα-στηρίων τῶν.

Εύτυχως δὲ Δῆμος ὁ τούσας καὶ ἐθεράπευσε, διότι τηλεγραφικώς ἐκόμιτε βίᾳς, διορισθέντος ἐπὶ τῆς πωλήσεως τοῦ δημαρχικοῦ Παρέδρου Ρούσου Μουλαδάκην, ὅστις ἐμβαλλωσεν οὕτως τὴν ἀπόπειραν, τὸν καὶ ἀλλάζεται τὸ διάλογον ἀποδογιάκεν;

τεθεὶς μάλιστα ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀπεργησάντων Βυρσοδέψων καὶ Ναυπηγῶν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἀπεργῶν, ἀγγέλλομεν ὅτι προτεχώς ὁ εὐφαντασίωτος δικηγόρος τῆς Σύρου κ. Λυκούδης προετοιμάζει πραγματείαν περὶ ἀπεργιῶν. Γνωρίζομεν τὴν δύναμιν τοῦ καλάμου τοῦ κ. Λυκούδην καὶ ἡνακμένομεν ὥραιον ἔργον, ἐπιθυμούντες μάλιστα νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ δικαιιογήσῃ τὸν πόλεμόν του κατὰ τῶν ἀπεργῶν, διότι μανθάνομεν ὅτι εἶναι ἀνταπεργικός.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κατωγυπτῶν Κεφαλληνίας ἐψή-
φισεν ἴδιαιτερον κονδύλιον πρὸς ἀνέγερσιν τῆς προτομῆς
τοῦ Γεωργαντάρα Ιακωβάτου ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ἴδιου
Δήμου.

··Η δὲ νεολαία Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου ἀπεφάσισε νὰ συλλεξῃ τὰ μέχρι τοῦδε τυπωθέντα καὶ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως ποσόν χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἴδρυσιν καταλλήλου μνημείου εἰς ἄνδρα τῶν πόθων καὶ τῶν ὁνείρων των. Προετοιμάζει δὲ καὶ πανηγυρικὸν ἔμμετρον ἐκ τῶν Κεφαλλήνων ποιητῶν ὁ κ. Τυπάλδος Πρετεντέρης.

‘Ως τώρα, τὰ καθήκοντα τῆς Χωροφυλακῆς ήσαν, κονάκι,
πεταλώματα, κόττα πήττα, ἐλαφροί τινες βιασμοί, αἰχλα
μέχρι φόνου, καὶ ἄλλα.

Τώρα ή Μοιραρχία της Κεφαλληνίας προσέθετε και τὸ καθῆκον τῆς ἀπαγορεύετως τοῦ θεάτρου. ‘Ο συνήθης κόσμος τὴν προσδιωρισμένην ὥραν συνωθεῖτο εἰς τὸ θέατρον, προκειμένου περὶ εὐεργετικῆς τοῦ βαρυτόνου. Αἴφνης κύματα δικιθέουν τὸ πλῆθος, αἱ κυρίαι ἐντρομοὶ ἀπογωροῦσι· πρῶται καὶ φωναὶ ἀκούονται : Πίσου ! πίσου !

Tί συνέβαινεν;

Ο κύριος Μοτραρχός δὲν έννοοῦσε νὰ γίνη θέατρον τῆς ἑσπέρας ἔκεινη. Καὶ τὸ ἔκλεισεν ἐπὶ δύο ἑσπέρας, διότι ἦτο εἰς διαφωνίαν μὲ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ θεάτρου καὶ ἐπρεπε νὰ τὴν κάμη διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ.

Τώρα δὲν μένει άλλο παρά ν' ἀκούσωμεν δτι ἡ χωροφυλακή ἔχεισεν Ἐκκλησίας και Σχολεῖα !

ФРОГ-ФРОГ

‘Ο περίφημος Καραγεωργέου τῶν Πατρῶν μᾶς στέλλει τὴν ἔξης ἀπαγγελίαν :

**Τῆς Πάτρας εἰδοποέησε
μὲ μιὰ σταλέτα ποέησε!**

Σ: τὸν Πατριοὺς ὀλόχρυσοι ἐγεννηθῆκαν πόθει,
τῷρα πὲν ὁ Βελέρχας μας καὶ πάλιν ἡθωάθη.
Ποθοῦσι κέρδη ἀσφαλῆ... Λαιπὸν εἰδοποιοῦσι,
πῶς θέσεις οἰκογομικὰς ἐπικερδεῖς ζητοῦνται,
καὶ ἵπτοσχορταὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ποῦ μέλλοντα συνφράσουν,
εἰς τὸν πριν σταμένους των τὸ ήμυντι τὰ δάσουν.

Ἐλπίζουν δὲ τὸν ὄφον αὐτοῦ γένεσιν,
καὶ ὅτι πολλοὶ διορισμοὶ ταιοῦνται θὰ σταλῶν!

*Mē tāc ἐλπίδας τωr αντάc ἀπ' tā προjθεc γλετοῦre,
κι' ὅlo τo^r **Αρχιστράτηγo** Beλέrtča τραγουδᾶre.*

³Ἐν γένει παρατηροῦμεν ὅτι οἱ Πατρινοὶ πολὺ μᾶς πα-
ραπήσαν.